

[Aagaard]

Vi ser også forslaget som værende helt uden betydning for de tusinder af små virksomheder på landet, hvor der som oftest ikke findes noget spisested, hvor kuponer kunne anvendes, og man kan heller ikke afvise tanken om, at et sådant forslag kunne udløse krav fra offentligt ansatte om minimum 20 kr. om dagen til frokost. Endelig er det argument, at et stykke papir, som har en kontantværdi, ikke skal beskattes, nok det, der vejer særdeles tungt for os, når den endelige stillingtagen afgøres.

Jeg skal med disse bemærkninger afvise støtte til CD's forslag.

Peter Brixtofte (V):

Endnu en gang kommer jeg efter en lang række fremragende talere, og jeg kan ikke mindst tilslutte mig de synspunkter, som skatteministeren fremkom med. Det er da meget muligt, at der er en forskelsbehandling, men hvis man skal være millimeterretfærdig, skal man begynde at lave store, dybsindige regnskaber over kantinedrift, hvor man skal til at lave ensartede regnskabsprincipper, hvor man skal have fat i, hvor meget der skal indregnes for bygninger og for inventar m.v. Det bliver nok et stort og indviklet regnestykke for at nå frem til spiserens egentlige overskud, som i så fald skulle beskattes.

Det kan som sagt godt være, at der er en forskelsbehandling på dem, som spiser i kantiner, og dem, som skal spise ved hjælp af frokostkuponer. På den anden side må det vel også være rimeligt, at vi begrænser bureaukratiet her i landet og prøver at holde alle disse snedige regler nede på et minimum, og på den baggrund vil vi afvise forslaget, selv om vi har forståelse for hovedsynspunktet.

Jens Thoft (SF):

På SF's vegne skal jeg sige, at vi overhovedet ingen forståelse har for CD's forslag. Overhovedet ingen! Vi vil fuldstændig firkantet afvise det.

Man vil nu have indført restaurationskuponer, sådan at en virksomhed kan forsyne sine ansatte med den slags kuponer, og så kan man i øvrigt hygge sig med at gå i byen om lørdagen, når man har samlet kuponer nok sammen. Ikke på vilkår!

Vi finder det i øvrigt usympatisk, at CD fremsætter et lovforslag, som handler om en

enkelt virksomhed. Da jeg tidligere på dagen reklamerede for en stor sodavand i forbindelse med et væddemål, skatteministeren havde tabt, blev jeg spurgt af CD's repræsentant, hvad jeg havde fået for at lave reklame af den slags. Nu vil jeg spørge: Hvad har CD fået?

Ole Donner (FP):

CD's forslag om frokostkuponer burde man måske nok være positiv over for, ikke mindst når man ser, at Konkurrencerådet tilsyneladende mener, at der er en skævdeling imellem kuponfirmaer og kantinedrift, men vi må klart præcisere, at Fremskridtspartiet er modstander af det med kantinedriften, og derfor kan vi heller ikke støtte dette helhjertet. Vi er modstandere af de store tilskud til kantinedrift, der gives specielt inden for det offentlige, hvor der sker en stor subsidiering fra stat, amt og kommuner, og det er nogle frynsegoder, som ikke er acceptable efter Fremskridtspartiets mening.

Derimod ser Fremskridtspartiet hellere, at man genindfører repræsentationsfradraget for at give bedre muligheder for restauratørerne, for den branche er meget hårdt ramt, efter at man har fjernet fradraget. Vi håber, at vi måske også under udvalgsbehandlingen kunne vende den problematik. Hvis der ikke er mulighed for at genindføre et fradrag for repræsentation, vil vi nok være positive over for CD's forslag og være med til at se på det, men vi så altså helst, at man genindførte repræsentationsfradraget.

Elisabeth Arnold (RV):

Lobbyisme er ikke forbudt. Det er tværtimod en helt legitim virksomhed, der kan være både nyttig, oplysende og hyggelig, men det var altså CD, der gav efter for den massive lobbyvirksomhed, som har været udført af det pågældende firma, og det var interessant at se.

Fra radikal side er vi lodret imod dette forslag. Det er endnu en knast, et nyt lille spir eller en ny gesims på en i forvejen meget kompliceret skattelovgivning. Den appellerer til den mest smålige og den mest nøjeregnende del af den danske befolkning, nemlig den, der har et eller andet lille tilskud til kantine eller får et gratis æble om dagen.

Jeg har selv engang arbejdet i et firma, hvor vi fik gratis wienerbrød hver dag. I forbindelse